

РУСЕ Е ВСЕ ОЩЕ ЖИВ, РУСЕНЦИ!

Колко ли пъти се питаме вече: какво би станало, ако аварията в гюргевския химкомбинат се бе разраснала?... Какво би станало, ако обвинят в пламъци Йонел Гионоу не бе имал нечовешката воля да затвори крана за газта в инсталацията за епихлорхидрин?...

Аварията, за която разбрахме едва на 31 октомври — две седмици след трагедията!

Лесно му беше на г-н Андрей Луканов да излъже на 4 юли 1990 г. русенското население, че инсталациите за епихлорхидрин и вулкацити се спират. И цената на тази лъжа бе реконструкцията и удължаването на живота на тези инсталации! Може би тази цена щеше да бъде живота на един двеста хиляден град!... Затова сега не се страхувам да нарека г-н Луканов престъпник, и то не заради валутни или други машинации, а заради престъплението му спрямо Русе! Един премиер-министър не може да си позволи играта със съдбата и живота на толкова хора! И затова трябва да се приеме закон за съдене на всички виновници за десетгодишната ни трагедия. По този закон трябва да бъдат съдени и тези, които днес продължават да скриват истината от нас, защото се страхуват от отговорност! Защото тук не става дума само за отделни личности, а за погрешната политика на една самозабравила се партия, изградила цяла система за информационно затъмнение около некомпетентността и посредствеността на „верните си кадри“! Ефективността на която система е очевидна: двеста хиляди души безпрепятствено бяха превърнати в заложници!...

Възниква обаче въпросът (впрочем не е ли съвсем логичен след всичко до тук?) защо „безцветното“ правителство на г-н Димитър Попов не направи всичко възможно, за да се спре работата на комбината в Гюргево; защо „безцветното“ правителство се оказа и безлично, та не успя дори да установи истината за опасността, която ни е застрашавала нас, русенци, на 16 октомври?... Няма да спрем с тези въпроси, невъзможно е! Но едва ли точно тук и сега е моментът да търсим точните отговори. Може би просто трябва да се поздравим: и този път Русе се размина с гибелта си! САМО ЧЕ — нека за последно живостът ни е бил на карта. Нека да не изпуснем шанса си да о. злеем: незабавно и един път завинаги гюргевският комбинат да преустанови работата си!

РУСЕ Е ВСЕ ОЩЕ ЖИВ... РУСЕНЦИ!

Свобода СТЕФАНОВА,
народен представител